

[Glensgård]

Jeg vil gerne sige til hr. Palle Simonsen, at jeg ikke føler, at vi er uenige på dette område. Jeg mener, vi er enige om, at der ikke skal ske en udvidelse af de offentlige investeringer. Vi er enige om, at det, regeringen lægger op til, er en udvidelse, som vil skade den statsfinansielle situation.

Så må jeg ganske forsigtigt spørge hr. Palle Simonsen: når jeg nu ikke kan se nogen uenighed mellem hr. Palle Simonsen, det konservative folkeparti, og mig selv og fremskridtspartiet om disse problemer, kan hr. Palle Simonsen så ikke hjælpe mig? Hvori består vores uenighed? Hvis vi ikke er uenige, af hvilken grund skal vi så tage en debat om formuleringen af dagsordenerne? Jeg synes, det er helt i orden, at det konservative folkeparti med sine ord formulerer sin politiske målsætning med hensyn til de offentlige investeringer. Men vi skulle nødig gå ud af denne debat med en idé om, at der skulle være en uenighed mellem fremskridtspartiet og det konservative folkeparti angående de offentlige investeringer. Jeg kan ikke se uenigheden. Hvis den er der, vil jeg gerne have den påpeget af hr. Palle Simonsen.

Ingerlise Koefoed (SF):

For at begynde med det sidste vil jeg sige, at vi ikke kan tiltræde det dagsordensforslag, som hr. Palle Simonsen nu fremsatte, og vi kan naturligvis heller ikke tiltræde hr. Askjær Jørgensens dagsorden. Vi mener, at kystsikring er en opgave, som også de kommuner, der ligger ved kysterne, må være med til at tage sig af. Kommuner kan jo have forskellig beliggenhed, og de kan alle sammen komme ud for, at der på grund af deres beliggenhed eller på grund af deres befolkningstal eller andet sker nogle ting, som man ikke helt kunne forudse, og det er da klart, at enhver kommune må være med til at hjælpe sine egne beboere til en eller anden sikkerhed. Så vi kan altså ikke tiltræde nogen af de dagsordener.

Så vil jeg vende tilbage til det, sagen i øvrigt og mest drejer sig om i dag, nemlig debatten om de offentlige investeringer og finansministerens svar til mig. Finansministeren er uenig med mig i, at man skulle holde op med henstillingerne til kommunerne, og gør mig opmærksom på, at udgifter til be-

skæftigelsesfremme jo falder uden for de kommunale og amtskommunale rammer.

Det er jeg da helt klar over, men jeg mener altså, at det for beskæftigelsens skyld ville være langt bedre, at man opgav disse henstillinger, sådan at man kunne få noget af det arbejde i gang, som faktisk ligger ude i kommunerne og venter på at komme i gang, investeringer i byfornyelse, i f.eks., som jeg nævnte, plejehjem og udbygning af døgnplejen for gamle.

Finansministeren må vide, at mange af de beskæftigelsesprojekter, som man kan holde uden for rammerne, er ting, som også falder uden for det almindelige daglige arbejde, fordi der ligger så mange rammer fra fagforeningers og andres side for, hvad de langtidsledige og de ungdomsarbejdsløse må beskæftige sig med som ekstra arbejdskraft for ikke at sige som overflødig arbejdskraft. Derfor mener vi altså, det er bedre at holde op med de henstillinger og lade kommunerne sætte noget i gang, som der virkelig er stor fornuft i at sætte i gang.

Så kastede finansministeren sig lidt over mig og især over mit parti for vores holdning til betalingsbalancen. Jeg føler her, at finansministeren, som vi ellers har hørt i dag er en besindig og rolig mand, overspillede spillet betydeligt. Det er ikke rigtigt, at SF ikke er bekymret for betalingsbalanceunderskuddet, og i min tale nævnte jeg flere gange betalingsbalanceunderskuddet som noget, man skulle tage sig af og tage alvorligt.

For det første nævnte jeg under rækkefølgen for de offentlige investeringer, at man også skulle investere i det, der i det lange løb belaster betalingsbalancen mindst, og for det andet nævnte jeg, at betalingsbalanceunderskuddet i det lange løb skal nedbringes, men at den politiske prioritering må ligge på beskæftigelsen, og jeg var enig i det, finansministeren havde sagt om, hvordan store energiinvesteringer først forringer betalingsbalancen og derefter forbedrer den.

Så vil jeg lige sige, at jeg – jeg vil ikke være bekendt at sige naturligvis – ikke fik svar på de spørgsmål, som jeg stillede til sidst. De ligner måske med omvendt fortegn nogle af de spørgsmål, hr. Svend Erik Hovmand stillede, og har bl.a. noget at gøre med det, hr. Lasse Budtz var fremme med forleden dag. Men jeg skal prøve at stille spørgsmålene lidt klarere.